

TO POLYTIMO
KATI

2019

by SearchingTheMeaningOfLife

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ "κάτι"

Συλλογές : - ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

- ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

- ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

- ΣΜΑΡΑΓΔΙΑ

- ΚΟΣΜΗΜΑ

2019

By SearchingTheMeaningOfLife

(www.SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com)

Παλαιότερα έργα του SearchingTheMeaningOfLife:

- ΣΥΝ ΟΥΣΙΑ
- the kingdom of vitality ∞ παιχνίδι στρατηγικής
- ΤΥΜΠΑΝΙΣΜΟΙ
- IoM
- Εντροπή στη Φύση
- Στην Άμαξα
- 50 αξίζει
- Ονειράματα
- Ανθο(υ)σια Τραγωδία
- Διάλεξε Καραμέλα
- Ήλιοι Καθρεφτίζονται στους Αιθέρες
- Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος
- Η λευκή πεταλούδα
- Έρωτας Vs Θάνατος
- Μοδιστρική Ψυχών
- EchoLexi
- Echo

Βιογραφικό

Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής, οικογένεια και πολλά άλλα. Έχω αλλά δεν με κατέχουν. Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες. Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο. Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου. Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συλλογή «ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ»

Συλλογή «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ»

Συλλογή «ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ»

Συλλογή «ΣΜΑΡΑΓΔΙΑ»

Συλλογή «ΚΟΣΜΗΜΑ»

*“Η ανάδυση του βάθους
βύθισε την επιφάνεια...
οι πόθοι αφομοιώθηκαν”*

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

[Πότε φεύγουμε;]

Μάζεψα όλα
τα "φύγε" σας επιμελώς
για να φύγουμε...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Πάω μπροστά]

Εγώ περπατώ
όσο κι αν εσύ τρέχεις.
Μικρό το ρίσκο.

[Εμπνευση από το βιβλίο "Γράμματα στην Κλαούντια" του Χόρχε Μπουκάι]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[κοκκινάδι]

Ο κόσμος μου στον
κόσμο σου ελεύθερα
σβουρίζει φιλιά!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Satsan]

Βάδισε πλάι
στο σοφό άνθρωπο και
αυτό σου αρκεί.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Επανάσταση προς τη σοφία]

Μεταβολίζει
δεδομένα σε γνώση...
Πολλά αγνοεί!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Κλειδαρότρυπα]

Πολλά τα μάτια!
Ψάχνουν ελαττώματα.
Χαρά τ' αδαούς.

Με κουτσομπολιό
επιθυμεί να βλάψει
και ανώνυμα.

Όταν ανέβει
στο τρένο της σοφίας:
Αυτοσεβασμός!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Παραδειγματικά]

Η καλοσύνη
τιμωρείται μέσα στην
πολύ διαφθορά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

[Συνθήκες μελωδίας]

Όπως της ψυχής,
φρόντισα του βιολιού την
ορθή υγρασία

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Μπορώ κι εγώ]

Οι ήρωες ζουν
μέσα μας ως δύναμη
αυτογνωσίας.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Με αισθήσεις]

Από τους πόρους
εισρέει συναίσθημα.
Νιώσε αίσθημα.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Γύρος του Σύμπαντος]

Μέσα μου κοιτώ.
Του έξω η ναυτία,
το δρόμο κόβει.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Αυτοσκοπός]

Από τα λίγα
που βρήκες, να αφήσεις
περισσότερα

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ανέφικτο]

Δίχως θέα στις
καρδιές, συγκατοίκηση
δεν επιθυμώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Δυο ξένοι]

Τί έχεις; Ρωτάς.
Τίποτα! Της ζωής μου
βιβλίο κρατάς(;)

Νομίζεις ξέρεις...
Στο κενό κοιτώ. Τόμοι
οι σκέψεις πέφτουν.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Χορτάριες]

Χορτάρισε και
ο εγκέφαλός σου μαζί
με τα βιβλία σου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Σατανάς ή Μούσα]

Σατανάς για τους
κακεντρεχείς. Ως Μούσα
τους στιγματίζει...

Όταν την αύρα
άφηνε στις συνειδήσεις,
τους μάγευε!

Όταν τα γκρίζα
έκανε με πνοή μπλέ,
τους κέρδιζε!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Κελί γαλήνης]

Διαβάζω και γράφω.
Πνευματική έρευνα.
Απ' οπουδήποτε.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ατόφιο Χρυσάφι]

Έβγαλε πέρα
τα δυσκολότερα και
χαμογελούσε!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Από μακριά]

Τα λάγνα μάτια
είναι ενοχλητικά.
Πέταξα μακριά.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Απομάκρυνση]

Στα αδύναμά σου
υπερτερώ. Τέλεια
φαίνονται. Φθονείς;

Η Ολότητα
έχει ατέλειες. Δες!
Τζάμπα υποφέρεις.

Μόνο το Ένα
είναι τέλειο...είσαι
και κομμάτι Του

Όσο συ αργείς
να το κατανοήσεις...
Πονώ και φεύγω

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Σιγά θα καείς!]

Άπλωσες χέρια
στη φωτιά να ζεσταθείς.
Όμορφα καίω;

Ζεσταίνω καρδιές...
Σιωπηλά κατανοώ
μέσα να χωρούν.

Κάτι σε ηρεμεί
Κάτι βαθύ... Νέο σχήμα!
Φλόγα Δυνατή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Θεία Ομορφιά]

Αταξία έξω,
αταξία μέσα. Ψάχνεις
ελπίδα πέρα.(τα θεία)

Άτμητη είσαι
ανθρωπότητα μόνο
με την Αγάπη.

Πάψε να θέλεις:
Κρίσεις, συγκρούσεις, τμήσεις.
Φέρε γαλήνη!

Τάξη στο έξω,
τάξη στο μέσα. Όλος
είσαι Ομορφιά.

[Εμπνευση από το βιβλίο "Το ξύπνημα της νοημοσύνης" του Τζιντού Κρισναμούρτι]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Θάνατος]

Εκτοπισμός με
διαλογής μεταφορά
προς εξόντωση.

[Πηγή έμπνευσης το βιβλίο "Sonderkommando" του Σλόμο Βενέτσια]

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ψυχής Μεγαλείο]

Παλιό ή νέο
σκαρί. Το πολύτιμο
να εκφορτωθεί.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Με νέα οπτική: Ζωή]

Αν ό,τι βλέπω
ντύνω με μνήμες, κολλά
η ζωή νεκρή.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Στίχοι:]

Δημιουργίες
καρδιάς για Όλους τους
αιώνες Ήλιου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ο ασάλευτος]

Ο ασάλευτος
καλή παρέα δεν είναι
σε καμιά ζωή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Πιες το γάλα]

Πάψε να τσιμπάς
την μύγα των λέξεων
με το πιρούνι

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Αδρανής νους]

Όσο πληθαίνουν
τα ηλιοβασιλέματα
πάλι τα χάνεις

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Δούλος Ψυχής]

Νίκη της ψυχής:
Βρήκα την αγάπη βαθειά
υποταγμένος.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Πίσω από την κουρτίνα]

Κι αν το βλέμμα
περιθλάται. Σε βλέπω
πηγή του Φωτός.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Άλλες επιθυμίες]

Η Μάρω βλέπει
τον πελαργό. Ο γείτονας
την Μάρω κοιτά.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ερχεσαι Διακριτικά]

Αναπνέω την
εικόνα Σου κι ακόμα
Σου χαμογελώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Δική μου η ψυχή σου]

Το κύμα ψυχής
που ακολουθώ πιστά
Ναι! Μου ανήκει.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Μνημογενετική]

Η φαντασία:
Το μουσικό σύστημα
της ψυχής μας

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

[Πότε αξίζει;]

Επειδή εγώ είμαι εγώ
φαντάστηκα ότι κι εσύ είσαι εσύ
Όμως εσύ νομίζεις ότι είσαι εσύ
επειδή εγώ είμαι εγώ
και όχι επειδή εσύ είσαι εσύ
άρα εσύ δεν είσαι εσύ.
Συγνώμη υπέθεσα λάθος!
Όταν βρεις τρόπο να είσαι εσύ
επειδή είσαι εσύ
χωρίς περιττές δράσεις ή ηδονοβλεψίες
για αποδείξεις καταλληλότητας
Κι εγώ είμαι εγώ επειδή εγώ είμαι εγώ
Κι εσύ είσαι εσύ επειδή εσύ είσαι εσύ
Τότε εγώ κι εσύ αξίζει να είμαστε μαζί.

[Εμπνευση από το βιβλίο "Γράμματα στην Κλαούντια" του Χόρχε Μπουκάι]

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Πώς επιθυμείς;]

Όταν στοχεύω δρω
Όταν προσδοκώ αδρανώ
Όταν "εγώ θέλω" στοχεύω
Όταν "έχω ανάγκη" προσδοκώ
Απολαμβάνω το "τώρα"
ή περιμένω το "αύριο"
Ζω στην πραγματικότητα
ή με φαντασία φυλλοροώ
Με βεβαιότητα πραγματοποιώ
ή ελπίζω, απελπίζομαι... ως μηδενικό
Θυμάμαι παλιές απελπισίες
από αδράνειες προσδοκίας,
φοβάμαι, και δε ζω.

[Εμπνευση από το βιβλίο "Γράμματα στην Κλαούντια" του Χόρχε Μπουκάι]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Υψώσου χωρίς μεμψιμοιρίες]

Τόσο ήταν το ανάστημα
Άλλο δεν ψηλώνει
Απ'τη στιγμή που άρχισε να θρηνεί
Για τα ανάξια(κάθε μοίρα έχει)
Για το παντελόνι που έμεινε κοντό
(υποπτεύεται αλλά ποτέ δε θα παραδεχτεί την αναξιότητα)
Αδράνεια
Στο χέρι του είναι
Το μικρό δαχτυλάκι
Να κουνήσει στη ζωή
Να μπει στα καλά ρούχα του
Να ρουφήξει το μέλι
Απ' τα λουλούδια της ακτής
Υψώσου με καμάρι!
Πάνω απ' τ' ανάστημα

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Το πολύτιμο "κάτι"]

Μάζεψα όλους τους ρόλους
που είχα μοιράσει
να μη μου λείψει κανείς
Έτσι συνομιλώ με όλους τώρα
ενώ εσείς συνεχίζετε
να υπάρχουντε
ή να μην υπάρχουντε
ελεύθερα
για και είστε
το πολύτιμο "κάτι" μου
Μαργαριτάρι στο όστρακο

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ψηφιακή Δημοκρατία]

Σαν υπνωτισμένοι κυνηγάμε πτυχία
Χρήσιμα εργαλεία μιας ελίτ με βραβεία
Συμμέτοχοι να 'μαστε σε ελεύθερη οικονομία
Πολίτες ίσοι σε ευάλωτη δημοκρατία

Όλο και περισσότερα τα δεδομένα
Αναζητούν αλγόριθμο... τον ένα

Ορθά συμπεράσματα όλο να βγάζει
Την πίστη στη μηχανή να αλλάζει

Άριστος γιατρός, δίκιος εισαγγελέας
Κάθε επαγγέλματος μετατροπέας

Των ανδροϊδών η κυριαρχία
Στα χέρια των λίγων είναι δικτατορία
Μοιράστε τη γνώση στην κοινωνία
Δώστε τα δεδομένα σε κυκλοφορία

Τονώστε του ανθρώπου τη συμπόνια
Η σοφία του νου να ζήσει αιώνια

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Εφόδια στην ενδοχώρα]

Τόλμη θέλει η περιέργεια
Για την οργή κανενός δε διαθέτω
Δύσκολα βλάπτεις κάποιον που
απαξιώνει την υλική ευμάρεια.

Ε; Παραδέξου το! Σε καίει...
Σε συνδυασμό με την ευγένεια
Αν πέσει το μίσος από την τσέπη
Σε εκτροχιάζει! Η ηρεμία άλλων σε χαλάει

Καιρός την ενδοχώρα σου να ερευνάς
Τολμάς; Πιο δύσκολο να αλλάξεις
Κενό μεγάλο αν περάσεις, μπορείς.
Νέα αρχή ζητώντας να κινήσεις

Ψηλαφείς τις ρυτίδες γονιμότητας
πλάι στις ουλές των θυμών
Ένα πάθος για ζωή λείπει. Ένας έρωτας!
Και θα αλλάξεις το κλίμα της πόλης!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Κύματα Τέχνης]

Ρυτίδιασε η ηρεμία
να πατά φρένο στις αναμνήσεις.
Πότε με μουσική...
Πότε με βιβλία...
Με πιο ζόρικες
εκείνες που δεν έζησε
η λίμνη,
αναστατώνουν θάλασσες,
κάνουν ορμητικά τα ποτάμια
και ξεριζώνουν τα φυτά.
Με πόση Τέχνη ισορροπούν;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Επαίτες Ματιών]

Αν γράφω ποιήματα;
Αμφιβάλλω βαθύτατα.
Ψιλικατζού δεν είμαι,
ως ταλέντο δεν κείμαι
Ο πλεκόμενος είπε:
«Των μαλλιών μου ίνα γίνε
κάθε ιδέα και χρήμα
δωρεάν γύμνια, κρίμα!»

Μαλί ανακατεμένο
Βγάζω χώματα! Να περιμένω;
Ποια κίτρινα δάχτυλα;
Για καπνό; Πού διάλειμμα;
Σε δερμάτινα κρόσσια τείνω
Στην υγεία του Χάρου πίνω!
Ξύνω εντός όσο αντέχω
Επαίτες ματιών επιτρέπω

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Κυβοργική Ψευδαίσθηση]

Έτσι όπως κατασκοπεύεις, μελετάς τα δυνατά σημεία
Έλα να προγραμματίσουμε ένα τσιπ, του ανθρώπου να ενισχύει αξία

Ιδεογραφικά να μπαλώνει την αδυναμία, δίχως διακρίσεις ταυτότητας
Πλάσματα να είμαστε τέλεια-Όμορφα, με σώμα νου σε δεμένη κυριότητα

Ένα δίκτυο ανθρώπων δυνατό, από την κάθε οπτική γωνία
Πλεγμένες οι αλυσίδες του DNA, να είμαστε ισχυρή ποικιλία

Δυο είναι πολλοί για διαχειριστές, της πολυσήμαντης επικοινωνίας
Όμως εμείς είμαστε το Ένα, η αποκάλυψη ανούσια στην πολιτεία

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Υπάρχω Εδώ Ασώματα]

Δύναμη κρούσης στην αδικία
Εσένα να έχω και να 'μαι εδώ
Σε αγκαλιάζω και προχωρώ
Μόνο απ' Αγάπη σηκώνω Σταυρό
Ταπεινώνω εμένα και σε συγχωρώ
Μαζί, μας κάρφωσες στον Ουρανό
Εξαυλώθηκα για να 'μαι εδώ
Πνεύμα καθάριο, κατανοητό

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Το γεγονός]

Μέρα υγρή, στα μάτια Σου κοιμάμαι
Ας με εχθρεύτηκες, με βλέπεις πιο Αγνή

Κάτω απ' τα βλέφαρα Σε νιώθω, σε θυμάμαι
Πήρες και έδωσες σε όλα νέα μορφή

Είναι η καρδιά Σου, με Αγάπη φορτισμένη
Κι έξω απ' τα όνειρα, είμαι ευτυχισμένη

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Αιτία λάμψης]

Ο σταλακτίτης ή ο σταλαγμίτης
φταίει για τη λάμψη την κρυσταλική;
Μεσ' στους αιώνες αν συναντηθούνε
ενώνουν τους πρόποδες με την κορυφή.
Φταίει το σύννεφο με τη βροχή.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Η λεοντή του πρόσφυγα]

Δέντρο σε δάσος που έχει όλο καεί
είναι ο πρόσφυγας κι ας το χει πια ξεχάσει.
Σε τρεις γενιές, έχει πια κουραστεί,
φρέσκος να μένει όταν όλα τα 'χει χάσει.

Δεν θέλει άλλη ολική καταστροφή.
Ποιος θέλει όλο για το βιος του να παλεύει;
Σε δύσκολη ώρα την ρίζα αν θυμηθεί,
τη δύναμή του κι ο Ηρακλής θα τη ζηλεύει.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Όλα Υπάρχουν]

Αυτό το δέντρο σώθηκε απ'τη φωτιά
Αυτό το μαργαριτάρι ανακαλύφθηκε
Με τις ρίζες του κράτησε επαφή
Το όστρακο άφησε χωρίς επιστροφή
Τα δυνατά κλαδιά μπόλιασαν τα αδύναμα
Έλαμψε τα μάτια με το φώς του
Τα άνθη του όμορφα, απομακρύνθηκαν
Σε δαχτυλίδι την Αγάπη σφράγισε
Οι καρποί του ωφέλησαν
Όστε Όλα να υπάρχουν

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Φως στο Χάος]

Χάος στο χάος, κι άλλο να προσθέσω;
Ρίχνω αγκίστρι στο αιώνια ειρηνικό.
Στην πετονιά με προσοχή να βαδίσω,
σε βάθη να αλιεύσω μαργαριτάρι φωτεινό

Πηγή ζωής! Τον κόσμο μας να λάμψει!
Μία αστείρευτη πηγή είναι φωτός.
Γύρω δεινά μας έχουν ξεπαστρέψει
μα μέσα μας φέγγει πυρήνας δυνατός.

Πολλοί οι τρόποι το αγκίστρι να δολώσεις
Δεν θέλει και μεγάλη επιστήμη.
Το Φως με έρωτα μπορείς να μαγνητίσεις,
αλλιώς με τέχνη ή με της πίστης σκουλήκι.

Μία ρήξη στην ύπαρξη θα επιφέρει,
όσο ήσουν έτοιμος τα ιερά να ξέρεις.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

[Θέλεις μήλο;]

Αυτόν το δράκο εγώ θα κάνω φίλο
Τον ζωγράφισα με χαμόγελο σε φύλο
Κάθε πρωί με καμάρι του χαμογελώ
Στην οργή του, δίνω να δαγκώσει μήλο

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Αδυναμία]

Με επίθετα απαξίωσης χαρακτηρίζεις
ό,τι δυσχεραίνει το να ξεφύγεις.
Όπως απομακρύνεσαι κάθε φορά
από συναισθήματα που θες ν' αποφύγεις.

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

[Γεννήθηκες για μας]

Θαυμάζω τη δική Σου γαλήνη
Λέξεις Αγάπης! Μιλούν για ειρήνη
Ποτάμι βαθύ Είσαι! Κυλάει αργά
Καμαρώνω! Σ' αφύπνισε για 'μας Εκείνη

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ξεκόλλα]

Ένας κόσμος κολλημένος στη δική σου οπτική
Όλα βαίνουν ως οφείλουν κι από 'κει λείπεις εσύ
Μια σπρωξιά μόνο σου δίνω. Στροβιλίσου όσο μπορείς!
Στα χυδαία και στα αισχρά σου; Μή μένεις μόνο εκεί.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

[Μόνιμα φορτισμένο πλοίο]

Το δάκρυ ανέβηκε στα μάτια
Αμνησίας προβλέψιμα γινάτια
Όχι για σένα... Τις θλιμμένες βλέπεις ίδιες
Σκαριά σπασμένα σε ψυχής παλάτια

Πλοία με πολύτιμο φορτίο
Παλιά ή νέα, μαραίνονται στο κρύο
Και πάλι μόνα να σαλπάρουν
Μετά της συνάντησης τ' αντίο

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Από σχισμή ματιού]

Είδα την θείκη Ομορφιά Σου
Εκτίμησα την Απόστασή Σου
Αντιλήφθηκα στο Χρώμα Ποικιλία
Χαρά μου, της όρασης, το Φως Σου

[Έμπνευση από το βιβλίο "Η Αυτοβιογραφία του Φωτός" του Γιώργου Γραμματικάκη]

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ακατάλληλη παιδεία]

Όσο ταξιδεύω εμένα πληγώνεις
Γιατί τον πολιτισμό μας νεκρώνεις;
Αισθάνομαι σε πλάτανο τη διαφορά
Γιατί Ελλάδα με παιδεία σκοτώνεις;

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ανόητη εγκαρτέρηση]

Αυτό το δάσος μαζί το διασχίσαμε
Με τρόμους και πόνους αλλά ζήσαμε
Το ποτάμι πέρασα χωρίς δισταγμό
Στη δειλή σου εγκαρτέρηση παραλύσαμε

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Αγάπης Φως]

Άκου την μελωδία του βιολιού σου
Βλέπε την πανδαισία του πινέλου σου
Την Ομορφιά της ζωής πώς αμέλησες;
Την ύφανσή της ακολούθα...στο φώς σου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Κόλλα Πεμπτουσίας]

Με φως να καλύψω τις ρωγμές καρδιάς
Σε είδα να αιμορραγείς και να πονάς
Είναι η ύλη που μπαλώνει τις ψυχές
Να ταξιδεύουμε μαζί... Μόνος μην κοιτάς

υ.γ: Είναι το φως που κατά τον Αριστοτέλη συνδέει γη, αέρα, φωτιά και νερό. Ενώ κατά τη σύγχρονη φυσική συνδέει το χώρο, το χρόνο, την ενέργεια και την ύλη.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Προκλητική παύση]

Μια παύση αποκάλυψε πολλά
Σημεία στίξης σε κάθε ματιά
Θαυμαστικά, ερωτηματικά ή όλα
Θυμού π' αγνόησε τ' αποσιωπητικά

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Μόνο με ευχές Αγάπης]

Ξύπνιος, σ'επαγρύπνηση σημάδια κοιτά
Μπλέκει και περιπλέκει του κόσμου στενά
Ανθρωπότητα αγάπης έχει ονειρευτεί!
Ήλιος του Ηλία να είναι σταθερά...

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Γοητεία]

Οστά απροστάτευτα στα ζούδια της γης
Στάχτη παρασέρνει στο πέραν αυλής
Το να μισείς, το ν'αγαπάς καμία αξία
Άνθρωπο σαν αισθάνεσαι: Γοητεία στοργής.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Συγκινήσου ξανά]

Σώμα λαμπρό, πυθάρι αναλοίωτο
Ήταν εραστής ζωής, ατελείωτος
Τώρα χέρια σαν χερούλια πλάι στέκουν
Ενώ αγκάλιαζαν ανθρώπους ευσυγκίνητα

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ολιγαρκής αφθονία]

Ρακένδυτη με υποδεχθήκατε
Σκάλες ν'αποφεύγω μ'ασανσέρ ... μ'αφήσατε
Ρούφηξα με όρεξη τον καπνό σας
Τον ομορφοποίησα... και συγχυστήκατε!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Μητέρα Γη]

Γιατί κοιτάς με θαυμασμό αδερφέ;
Ίδια μήτρα μας μόρφωσε ...μορφονιέ...
Ίδιο γάλα στο στόμα μας έσταξε
Ξένοι είμαστε; Συγγενή μακρινέ!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΜΑΡΑΓΔΙΑ

[Ενσυναίσθησης συμπόνια]

Μελέτησα στίχο στίχο τα ποιήματα
Κύκλωσα με επιμέλεια τα ρήματα
Όλα τα "έλα", τα "θέλω", τα "αγαπώ"
Διεκδίκησης νέας ζωής για το "εγώ"

Τέντωσες όλες σου τις αισθήσεις
Να αφουγκραστείς, να ψηλαφίσεις
Το φως, που στάζει στα αστέρια
Τα ερείπια, πώς ανασταίνει με χέρια;

Προσπάθησες βήμα βήμα να νιώσεις;
Πληγές από τακούνια να επουλώσεις;
Πώς ισορροπούν στα καλντερίμια;
Ποιούς δένουν τα κόκκινα πατίνα;

Μόνο έτσι μπορείς να συγχωρείς
Όταν το "εγώ" με τόλμη απαρνηθείς
Με στοργή σε κρατώ απ' το χέρι
Με καρδιά που δεν έχει άλλο ταίρι

Κάτι λείπει και ίσως το είδες
Μια μουσική να ενώνει ελπίδες

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Το Αύριο στο μαξιλάρι]

Η δική σου σκιά σε ενοχλεί
Εσύ κάθεσαι μπροστά στο φως
Γύρνα τα μάτια να σε δει
Ξυπνάς και πάλι μοναχός

Ξανά και ξανά ζεις το σήμερα
πιο άγριο, πιο δύσκολο από ποτέ
Μέχρι να καταλάβεις. Όλα εφήμερα!
Σπάσε τα όρια, το αύριο αν θες

Χαρά δώσε με μάτια κλειστά
Κοίτα το δρόμο σαν αγκαλιά
Δώσε ώθηση με το πνεύμα μπροστά
Κι έγινε Άξια η καρδιά σου, φωλιά

Έτσι ήρθε ο Έρωσ κι έμεινε
Το αύριο είναι εδώ! Δεν ξέμεινε!

[Εμπνευσμένο από την ταινία «Η ημέρα της μαρμότας»]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ποιο λάθος;]

Συ επέλεξες να γίνεις κομπάρσος
αρκεί στο φόντο του καμβά να μείνεις
να προκαλέσεις σπίθες είχες θράσος
τα χέρια στη φλόγα σιωπηλά τρίβεις

Ανάβεις φωτιές να βλέπεις πώς καίνε;
Παίζει με αθώων ανθρώπων ψυχές!
Στο δάκρυ τις πνίγεις να δεις να κλαίνε,
μα η ρηχή ζωή σου γεμίζει βροχές

Η ηδονή σου, σου φέρνει οδύνη
το ονόμασες έρωτα... τι πιο βολικό;
Κούφια υπόσχεση σε καταπίνει
Το όνειρο όμως είναι σφαιρικό

Δειλός στάθηκες στο μεγάλο πάθος
Μετράς τα δάχτυλα να βρεις το λάθος

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Για ελάχιστους]

Έχουν πέσει αστέρια στα μάτια μου.
Έχουν δέσει οι αξίες κομμάτια μου.
Οι ευχές νέα αστέρια έχουν φέρει,
να κρατάνε σφιχτά απ' το χέρι.

Γιατί άραγε πέφτει ένα αστέρι;
Οι υποθέσεις φαντασίας νυστέρι.
Δυνάμεις το φέραν σε αδυναμία!
Μα η καρδιά μου εμένα είναι μία.

Μια σπρωξιά! Σε άβυσσο μη βαλτώσει
και δε μάθει πως η Αγάπη είναι τόση!
Άλλη ζωή να ξανααναζητήσει.
Απ'τα παλιά τί νέο να ζητήσει;

Το μαζί είναι μια ουτοπία...(:)
Υπεύθυνο δέσιμο με σημασία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

[Καρμικό Προφιτερόλ]

Έχει η πράξη τη δική της την αιτία.
Είναι η ίδια, άλλης δράσης, η πηγή.
Να βαλτώσω σε άλλης γης την ευτυχία;
Όλα τα έχω μες σε τούτη τη στιγμή.

Διαλέγω τώρα το γλυκό απ' τη βιτρίνα.
Πολλά τα είδη σε άλλη όμως μορφή.
Ίδια η ζύμη... Να χαλιέμαι είναι κρίμα!
Προφιτερόλ πάλι διαλέγω στη στιγμή.

Γοργή απόφαση, εσένα όταν γνωρίζεις,
όταν θυμάσαι τί σ' αρέσει από παιδί.
Σε ξένα "θέλω" τη ζωή δεν συνωστίζεις,
οι επιθυμίες σου ορίζουν τη στιγμή.

Το χθες, το σήμερα, το αύριο, όλα ένα!
Σε άλλες γεύσεις, ίδια ύλη κατοικεί.

Υ.Γ: Πλάσε για όλους το γλυκό που υπερτερεί.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Νέα Παιδεία! Νέα Ελλάδα!]

Ο μαθητής άριστευσε σε πείραμα παιδείας,
βραβείο πήρε ηθικής, στου σήμερα τις γνώσεις.
Τέχνες δεν έμαθε ποτέ, κανόνες μελωδίας,
τα άστρα άκόμη αγνοεί ως χρήσιμος στρατιώτης.

Με πείρα τόση στο πείραμα, πήρε εξειδικεύσεις.
Του χτες βουλώνει τις ρωγμές. Γιατί όμως πονάει;
Το σύμπαν άκόμα αγνοεί, στις ισχυρές του θέσεις.
Το σώμα πλέον δεν πεινά μα η ψυχή διψάει...

"Κλείστε τα σχολεία μας, δεν είναι αυτό παιδεία",
λέει και κλαίει γοερά, για τον πολιτισμό μας.
"Καταργεί τον άνθρωπο η χρησιμοθηρία!"
Καλύτερα απ' το μηδέν να βρούμε τον ρυθμό μας.

Και γύρισαν όλα τα παιδιά, το βλέμμα στα ουράνια,
πήρε αξία το άτομο. Ελλάδας περηφάνια!

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Κοσμογραφήματα" του Γιώργου Γραμματικάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Μέλλον Λεόντων: Μέλλον Ελλάδας]

Ελλάδα τα λιοντάρια σου φρόντισε που βρυχούνται
για μια παιδείας αλλαγή, για τον πολιτισμό.
Θέλουν της τέχνης την τροφή, στις νόησης δεν αρκούνται,
τρόπο να βρούμε νόημα σε κάθε χαλασμό.

Θέλουν δασκάλους καθαρούς στις γνώσεις, στις προθέσεις,
τους μαθητές να Αγαπούν, τον έρωτα να εμπνέουν,
να μη δίνουν τις μάχες τους μονάχα για τις θέσεις.
Ελευθερίας άνεμο σαν Αίοιοι να πνέουν.

Είναι μια σχέση Ιερή! Δίνει στον κόσμο αξία!
Η σχέση δασκάλου-μαθητή αλλάζει την κατήφεια,
ταράζει τα θεμέλια σε κάθε πολιτεία,
δείχνει της φύσης ομορφιά μέσα απ' την περιέργεια.

Ελλάδα ξανά μη σταματάς να θέλεις συζητήσεις.
Απλού λαού οι ηθικές, φιλοσοφίας ρήσεις.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Κοσμογραφήματα" του Γιώργου Γραμματικάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ΚΟΣΜΗΜΑ

[Άλλο πίστη, άλλο γνώση]

Ευγνωμονώ τη στιγμή της απόφασης
Ευγνωμονώ τη στιγμή της εκκίνησης

Μιας ατελείωτης αναζήτησης
Μιας ατελείωτης γνώσης
Μιας ατελείωτης σοφίας

Στις πηγές που αναβλύζει καθαρή(βιβλία, εμπειρίες...)
Παρακάμπτοντας τα υδραγωγεία, τους βάλτους(ιδρύματα, ομάδες...)
Και όπου δεν υπήρχαν πηγές, σκάβω
ερευνώντας στα βάθη(διαδίκτυο)
αφαιρώντας τόνους λάσπης, πέτρας και βρομιάς
για να φτάσω στο καθαρό νερό

Χωρίς γυρισμό
Χωρίς τελειωμό
Χωρίς αγωνία

Άλλαξα το βλέμμα προς τον κόσμο
Άλλαξα το βλέμμα προς εμένα
Άλλαξα απρόβλεπτα κι εσένα

Ελεύθερα, μια βρύση αναβλύζει
Δημόσια, τον κόσμο να δροσίζει
Ανώνυμα, κανείς μη ξεχωρίζει

Έλα με ποτήρι, με χούφτα ή με κουβά
Σταγόνες ποίησης, σταλάζουν στην καρδιά
Γνώσεις, εκτόπισαν "πιστεύω" και υποθέσεις

Ξέρω στα σίγουρα πως και αύριο θα φέξει
Ξέρω στα σίγουρα πως κι άλλα αγνώω

Ξέρω πως καμιά αλήθεια με λέξεις δε θα πω
Βαδίζω βουβά πλάι στο καθαρό νερό

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Έχω ραντεβού]

Σου λείπω

Σου αρέσω

Με αγαπάς

Με σκέφτεσαι

Αδιαφορώ

αν δε με σέβεσαι

Έχω ραντεβού με τη ζωή.

Εσύ;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

[Στα καλντερίμια της ζωής]

Στα καλντερίμια της ζωής
εγκαταστάθηκα με Εσένα...

Κάθε πρόβλημα ανέλυσα
και τις καταστροφές πρόβλεψα,
τις σκευωρίες πρόλαβα.
Τις μοναξιές απάλυνα
και τα σκοτάδια.
Κάθε άρνηση έκανα αποδοχή
και τη σύγχυση, διαύγεια,
το χάος, τάξη.
Κάπως έτσι,
σταμάτησα τα δράματα.

...και ας χάνω τις οδούς

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Ωραία Ομορφιά]

Συμμετρικό πρόσωπο;
Αρμονικό σώμα;
Και είναι ωραία η Ομορφιά;
Βλέμμα παλλόμενο βαθύ
απέραντο. Με θλίψη στο βάθος.
Με κόμη πλούσια και στο μέτωπο σημάδι,
ζωντάνιας, ενέργειας, δύναμης.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

[Αυτοκίνητος]

Σιωπάς!
Κατηγορώ τη θάλασσα
Το κύμα σε παρασέρνει
Στον άνεμο ελπίζω
Σε φέρνει
Ωσπου να κινηθείς
Αυτόβουλα
Σιωπώ!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καλοί Τρόποι

Θέμα απόφασης οι καλοί τρόποι;

Θέμα παράδοσης από άλλη γενιά;

Θέμα συνήθειας από μίμηση;

Θέμα κληροδότησης του DNA;

Ο εξαρτημένος δεν πάει καλά!

Να σκαλίσεις με τις δικές σου δυνάμεις

Να ανακαλύψεις αλήθειες σε κάθε ψευτιά

Να ναι δικές σου οι αποφάσεις

Να πατάς στα πόδια σου γερά.

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

Το θαύμα της Ακρόπολης

Ασταμάτητα δακρύζεις Ουρανέ
στην πόλη της υπερενέργειας,
στο σπίτι του Σωκράτη.
Με θέα την Ακρόπολη,
ζόρικα ευχάριστες οι συναντήσεις,
με το σπόρο εντός,
ανάμεσα στις Ιερές κολώνες.
Είσαι Όμορφη Αθηνά
κόντρα στην επιβαλλόμενη ασχήμια.
Θαυμάσια στο φως ισορροπείς
στο βάθρο σου ωραία κόρη
κι εσένα που λείπεις στις Αγγλίες
επάξια σε αντικαθιστούν
οι Ελληνίδες μητέρες, κόρες, αδελφές.
Διευρύνουν τη σκέψη
οριοθετώντας τη γνώση
όλο και πιο πέρα
προς την ελευθερία
και την Ομορφιά
των ανδρών και του κόσμου.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Με αναμνήσεις

Για να σε ξυπνήσω

Οφείλω να ξυπνήσω πρώτα

να κάνω τα όνειρα προσευχές

να κάνω τις προσευχές εμπειρίες

Πριν ξανακοιμηθώ

να έχω αναμνήσεις,

αντί για σπασμένα όνειρα

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Επέλεξε Αποφάσεις

Χιονόμπαλα κατηφορίζει την πλαγιά
και μεγαλώνει και μεγαλώνει
Με αποφάσεις ολότητας ζωής
Με κηρυγάει, την αποφεύγω, με πλακώνει
Την σταματώ, την αγκαλιάζω, λιώνει
Με χρώμα του έρωτα την ντύνω και ματώνει
Στη σκουληκότρυπα χωράει
Σε άλλο σύμπαν νέα αρχή μορφώνει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παφ

Φουσκώνω μπαλόνια
Άσπρα, κόκκινα
Σκύλους, πάπιες
Μαργαρίτες, ντάλιες

Μέχρι να σκάσουν και
Την μορφή τους χάσουν
Ένα με τον αέρα
Την επόμενη μέρα

Έτσι ανθρώπους φυσάω
μαζί τους σ'άστρα πετάω
Τώρα τους χαίρομαι
Αγαπώ, ερωτεύομαι

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ατρόμητο Πέταγμα με Ήλιο

Μετρώ αντίστροφα ως το δώδεκα
με αργό ρυθμό Ήλιου.
Όσο κι αν καθυστερώ
το ποτάμι δε σταματά να ρέει

Ακόμα δεν έμαθα να κολυμπώ
ούτε να χτίζω γέφυρες
ούτε να πετώ με βροχή
και η σανίδα σπάει

Κάθε στιγμή και λίγο
τα κοράκια πετούν αριστερά
ενώ τα ταΐζω ψίχουλα
με τέσσερα μάτια και χέρια

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Φύση Αγκαλιασμένη

Φύση Αγκαλιασμένη
Άνθρωποι απομακρυσμένοι
Τα νούμερα αποκλίνουν
Οι ψυχές συγκλίνουν

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Αρετές Φωτός

Καθώς ψήλωνα
ο κόσμος μίκραινε
Μόνο ο δικός σου ίσκιος
έγινε γιγάντιος
αλλά πάντα μικρότερος
απέναντι στις αρετές
του Θεού μέσα μου
Με αντανάκλαση, διάθλαση, περίθλαση
διέλυε κάθε ίσκιο

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Μέσω αιθέριων κρυστάλλων

Σαράντα κύματα,
σπάνια αισθήματα:
Στα μάτια ανακλώ,
σε υγρά διαθλώ.
Σημαδούρες δείχνουν
κόκκινο κυματισμό.
Με ήχων συμβολή,
κοίτα στα σύννεφα
ολογραφική προβολή.
Κλείσε τα μάτια
στης γυαλάδας την πόλωση.
Σε κάθε ύλης κομμάτι
είναι η μετάδοση ισχυρή.
Κι αν μη δεις ποτέ την πηγή.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Τέλος επιλογών

Επέλεξες φυγή

Δεν ρωτώ αν θες να 'ρθεις πια

Μαζί στο "πάντα"

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Για να συνεχίσει η ιστορία...

Κάπνισες, μέθυσες δεν άφησες μια μέρα
όλους τους μίσησες, μα πιο πολύ εσένα
νιώθεις αδύναμος και θέλεις να το δείχνεις
σαχλός, χυδαίος, δε θες καμιά ευθύνη

Καμιά σου αίσθηση, δεν έχει πλέον μείνει
κλαδεύεις χρόνια της νόησης τη δίνη
πια είσαι ανίκανος για μια δημιουργία
σε γάμους φρόνιμους σε σπρώχνει η κοινωνία

Το ίδιο έργο αν μιμούνται τα παιδιά σου
το είδος άνθρωπος, απειλείται απ' τη γενιά σου
κοίτα επιτέλους πιο βαθιά μες στον καθρέφτη
ουσίας όνειρα να διώξουνε τον κλέφτη

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ησυχία

Από πολεμιστής αιχμάλωτος
Από αιχμάλωτος επαναστάτης
Από επαναστάτης νεκρός

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αποφυγή αυτογνωσίας

Νοητικά, αντίο είπα από καιρό
μόνη το μέλλον σου να χτίζω το μπορώ
αυτού του δρόμου την πορεία δεν αντέχεις
πετροβολάς το έργο και τον καλλιτέχνη

Όσα δεν φτάνεις τα χλευάζεις από ζήλεια
στοργής αισθήματα, χυδαία τα λες παιχνίδια
να δεις δε θες όλους ελεύθερα αδέρφια
μόνο το μνήμα μου, σου τρέφει όλα τα κέφια

Λειτουργικά, μένουμε απλά συνταξιδιώτες
ειν' ανοιχτές στη ροή αυλάκια πόρτες
στα φτερά σου άλλο δε βάζω βαζελίνη
θα λες πως κάποτε την γνώρισες εκείνη(;

Από μακριά να μ'έχεις πάντα αγαπημένα
λίγα να ξες, να μη σου είμαι δεδομένα
από κοντά η υποκρισία σου είναι ίδια
μάτια καθρέφτες δεν αντέχεις στα ταξίδια

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Αδύνατη κάλυψη

Φωνάζεις για να
κρύψεις τη διαμαρτυρία
της συνείδησης

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Επιστροφή του Ήλιου

Τον ήλιο με το παιδί του μάρτυρα χτενίσατε
Με ένα θερμό φιλί τον εξιλεύσατε
Τώρα μπορεί να επιστρέψει χωρίς ενοχές

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χωράς στο αβέβαιο

Τρέμουν τα κβάντα σου
Σε νιώθω όπου πάω
Μες στην αβεβαιότητα
Συνδέω ό,τι Αγαπάω

Σαν μαθητή σε παίδευσα
Σαν αντικαταστάτη
Στο αναντικατάστατο
Του χθες ένα αποστάτη

Του σήμερα η μουσική
Του αύριο η ελπίδα
Στο σύμπαν το ταξίδι μας
Για άπειρο το είδα

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μικρό μου άπειρο

Αξίζει να προστατεύω
τα μάτια που φλέρταραν
για να γεννηθείς
Ποιητή των αθάνατων στίχων

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Άγγιγμα αντίληψης

Είδα σαν κουφός
Άκουσα σαν τυφλός
Και όλες οι ασώματες κραυγές
Γίναν χειραψίες με το σύμπαν
Ασαφείς μελωδίες, αλγεβρικής ακρίβειας
Σκεπάστε τους καθρέφτες.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αφανισμός

Όσο απομακρύνονται οι λέξεις
Όσο απομακρύνονται οι άνθρωποι
Όσο απομακρύνονται τα αστέρια

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μνημείο

Η ιστορία μας
χαραγμένη στο σώμα
σε βάθος πέτρας

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χωρίς μετακίνηση

Συγκίνηση σαν
στην κίνηση σύμπαντος
μόνος συμπλέω

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Η οδός επανόδου στον Έρωτα, στην Αλήθεια, στη Ζωή, στην Αγάπη»
του Στρατή Γ. Οικονόμου]

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

ΑστροΛέξεις

Είναι η λέξη ένα άστρο. Πώς λάμπει!
Σε προτάσεις αστερισμών
Ουσία γνώσης αποθηκευμένης
Κρυφές Αλήθειες μύθων απλών

Προέλευση η γραμματική της
Προορισμός το συντακτικό
Πρόγονοι, απόγονοι στη δομή της
Γεννήθηκε πλάσμα μοναδικό

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Η οδός επανόδου στον Έρωτα, στην Αλήθεια, στη Ζωή, στην Αγάπη»
του Στρατή Γ. Οικονόμου]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εχεμύθειας εμπιστοσύνη

Πίστεψα στις αρετές
Πόνταρα σε μια αγκαλιά
να σφίγγει τους μύθους
σαν φυλαχτά ιερά

Αλλάζει η ροή
Αλλάζει η θωριά
Παραμένει η πίστη
στα μάτια να κοιτά

Τα βουβά πώς ακούς;
Τα αόρατα βλέπεις;
Κι όλο απορώ!
Να χωρώ επιτρέπεις!

Χωρίς εξηγήσεις
πώς και κατανοείς;
Τα εγώ ανατρέπεις
και σε κυριαρχείς!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Υπέρβαση το «μαζί»

Σαν ένα όνειρο που θέλεις να θυμάσαι
Ψάχνεις στο χώρο ένα χρώμα να πιαστείς
Συνδέεις τα Όμορφα με τη δική της τη μορφή
Είσαι σε σύγχυση, σε ποια αλήθεια να πιστέψεις;
Έρθε πράγματι; Ή μια ψευδαίσθηση την έφερε εκεί;
Αλήθεια ή όνειρο, η μνήμη ξεθωριάζει
και μένεις μόνος κουρασμένος στην πλοκή
Εσύ την έμπλεξες: Αυτή είναι η αλήθεια
σε ένα όνειρο που είδατε μαζί
σε πολλά όνειρα έχω συμμετοχή
τη διαφορά όμως την κάνει το «μαζί»

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Κόσμος Οδύνης

Απορρόφησε
πόνον η σάρκα. Άντεξε!
Με διασκέδαση.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Λογισμοί ζωής

Λογίζομαι τη ζωή
Δίχως τη δική σου ηθική
Πέρα από δογματικούς ορθολογισμούς
Με συναίσθημα, συμπόνια και συμπάθεια
Βαδίζω το δρόμο που δημιουργώ
Ολοκληρώνοντας όνειρα
Αναδημιουργώντας κόσμους
Τίποτα ανεκπλήρωτο!
Βράχος σκληρός προσπελάσιμος με αλληλεγγύη...
Στα οπτικά θέληγητρά σας
Δύσκολη μα όχι αδύνατη
Η ουδετερότητα και η αφάνεια
Καμιά αποθήκευση μη με επαναφέρει
Ώσπου ν' αποφασίσω την αφάνεια
Ζω τους λογισμούς μου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Με γατίσια μύτη

Και κεφάλι κότας να είχα
πιο πολύ θα το άγγιζες
όχι σαν του κουταβιού
αλλά θα το ζύγιαζες
κατά πόσο σε χόρταινε
Ας είναι! Κάπου διάβασα
πως κι ένα τέταρτο μητέρας αρκεί
Βέβαια τότε που ειπώθηκε
οι άνθρωποι δεν αρκούσαν
στα ηλεκτρονικά αυτιά και μάτια...
Μόνο οι οσμές μας έμειναν πια
Μια γλώσσα οσμών άπιαστη ακόμα
απ'την ψηφιακή κατασκοπία
Σαν αυτή που μου μίλησε η Μιλού
και κατάφερα να της απαντήσω
και ευωδίασε Χαρά!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

για Όλους για Ένα

θύτη ή θύμα
αδιάκριτο
μπρος στο όφελος
αδιάφορο
σε τάξη χάρη
ενδύναμο
σε νέες γενιές
πολύτιμο
αποτύπωμα
σε αιώνες
φιλίων για δείκτη
διορθώνουν
μουντζούρες σβήνουν
φιλίωνουν

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Τότε κατάλαβα

Ανοιχτά, κλειστά
μάτια: το γέλιο ποτέ
σε παρένθεση

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Με μπούρκα ή χωρίς

Πριν γεννηθώ οι εμμονές σου μ' έχουν λούσει
για μια γυναίκα όλοι οι δρόμοι είναι αλλιώς
η μήτρα έταξε μια γέννα, να γεννάει
χωρίς αντάξιο της θυσίας της, σεβασμό

Στις απαιτήσεις, το πετσί όλο δαγκώνω
σας βρίσκω χώρο στην καρδιά... Χαμογελώ!
Παιδιού λαχτάρα αρνούμαι να ματώσω
το δάκρυ μάνας, του τέκνου χαλασμός

Μια υπεράσπιση στα δύσκολα ας μετρούσα
και τί δε θα 'δυνα, στους πάτους μου να μπεις
είναι ανέφικτο το λίγο έστω να νιώσεις
της φύσης μοιάζεις ο αγνωστικιστής

Η αγάπη λάθος, η ελπίδα ψευδαισθήσεις
μέχρι της μάνας να βιώσεις τον καημό

[Εμπνευση από το βιβλίο του Χασεϊνί Καλέντ "Στη χώρα των χρυσών ήλιων"]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μάνα

Ό,τι πολυτιμότερο Σου έχω δώσει
να 'χεις δική Σου Αγάπης πνοή
με βλέμμα Αγάπης να Αναστατώνεις
κάθε Σου χάδι μια νέα Αρχή

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

προς το Αγαθό

Πέρα απ' τις αισθήσεις
χωρίς τις εμπειρίες
επέλεξα να βιωθώ
σαν νοητή Ιδέα

Είμαι η Αλήθεια που ζητάς
και κρύβομαι στα όντα
του Όμορφου, ο ορισμός
του Ωραίου, του Δικαίου

Είμαι για πάντα της σκιάς
ο λόγος που υπάρχει
των πάντων είμαι πρόσωπο
καθολικό που άρχει

Τώρα που με σκέφτηκες
στον κόσμο σου να είμαι
σε όλα έχω πρόσωπο
στην αγκαλιά σου κοίμαι

Έχεις τη δύναμη να δεις
σε όλα την ουσία.
Έχεις τον ήλιο που ζητάς
τη γνώση να φωτίζεις

Πέρα απ' το φως με μέθεξη
και μίμηση να φτάσεις.
Συγκρίνοντας, υποθέτοντας
το Αγαθό να πιάσεις.

[Εμπνευση από το σεμινάριο "[ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ: ΦΛΣ 3 Πλάτων](#)" του Mathesis]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σταμάτησες το χρόνο

Σε άκουσα να λύνεις τις τελευταίες διαφωνίες σου!

Πάνω στη στέγη μαλώνοντας με τα μαυροπούλια

Σε ένοιωσα στην αυλή, με τους ανθρώπους σου!

Μάταια βγάσαμε τα λευκά χνούδια απ'τα μαύρα μας ρούχα.

Ο ελαιώνας σου τους άσπρισε όλους αδιακρίτως.

Σε είδα στο γαλήνιο βλέμμα της γάτας να χαίρεσαι!

Περπάτησες απαλά στο γκαζόν, ανάμεσά μας

και μας είδες όλους έναν έναν.

Θλιμμένοι και απορριμμένοι αναρωτιόμασταν:

Πώς έγινες φθινοπωρινό φύλο Ανοιξιάτικα;

Γιατί επέλεξες να πέσεις στη γη;

Πόσο ιδιωτικό πόνο πέρασες;

Πότε ο Ήλιος σου σταμάτησε το χρόνο;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Η τελευταία γραμμή του ορίζοντα

Κι όμως πέρασα την εύθραυστη γραμμή του ορίζοντα
Μια και δεν στέγνωσαν οι ρυτίδες μου σαν τις δικές σου
Μια και δεν άφησα στάλα υγρής εμπειρίας να ξεφύγει
Μεταποίησα σε δώρα τις πηγές μας: θολές, αλμυρές...
Αποστράφηκα το χάρτινο χαμόγελο στο πρόσωπό σου:
Μαρτυρούσε προδοσία από ζήλια στην ξένη δόξα.
Ακατάδεκτη στάθηκα στις υστερόβουλες προσφορές σου.
Κάπως έτσι έμεινα μόνη, μια να βουλιάζω, μια να σηκώνομαι
Περήφανη και λεύτερη να απολαμβάνω τη γαλήνη
Πέρα από τη γραμμή του ορίζοντα κοιτώ πίσω:
Όλα μοιάζουν όνειρα ελπίδων πραγματοποιημένα.
Κοιτώ μπροστά και συνεχίζω με επιθυμίες αβέβαιες.
Αφήνομαι στην αγκαλιά Σου Ουρανό: Εσύ νοιάζεσαι!
Η πνοή Σου με οδηγεί πέρα απ'την τελευταία γραμμή
Σε μια Ολοκλήρωση του παιχνιδιού της ζωής.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μυστικό Καλοζωίας

Έσω Ομορφιά:
Ανοσοποιητικό
κακοζωίας.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Προειδοποίηση

Η ελπίδα στο
απίθανο, οδηγεί
στο ανέλπιστο.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ελλάδα Ήλιος Ανθρώπου

Όσο γινόμαστε αδελφικοί Σαμαρείτες

Όσο καταπολεμούμε την εξαθλίωση

Όσο διαφυλάσσουμε την ανιδιοτέλεια στις επιστήμες

Όσο προωθούμε την ίση πνευματική εξέλιξη

Όσο εξισορροπούμε την προνοητικότητα με τον αυθορμητισμό

Όσο τη γλώσσα εξελίσσουμε

Όσο ο δήμος θέλει να κρατά την εξουσία

Όσο κατοικούν ελεύθεροι Άνθρωποι τον τόπο των αρχαίων Ελλήνων

Όσο Υπάρχεις υπάρχω

Η Γη είναι ο Άνθρωπος και Ήλιος η Ελλάδα και το σύμπαν ισορροπεί

Αλλιώς η Γη ως νεκρή πέτρα στροβιλίζεται δίχως νόημα γύρω από τον περιττό Ήλιο.

[Εμπνευση από το βιβλίο "Στις συμπληγάδες των Ιδεών" του Μπέτραντ Ράσσελ]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μεγάλες Μάχες

Θέλουν μαχητές
οι Μεγάλες Ιδέες. Όχι
διανοούμενους.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Ο φόβος του βασιλιά

Φεύγω στο κενό

ξεφεύγω από εαυτό

με διασκέδαση

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Αθάνατος Θάνατος

Είναι η εξορία
απ' επιλογή αυτό το
διαβάζω γράφω

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Αυτονομία πίστης/Χωρίς εξομολόγο

Ισχυρός φρουρός

ηθικής ο εαυτός σου!

Ποτέ υπόλογος.

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Ξεγύμνωσε την αλήθεια

Φόδρα μπεζ, στο χρώμα του δέρματος
Τέχνη απόκρυψης αποκαλυπτών
Μυστικά γυναικών, κλέψαν οι ειδήσεις
Όπως την πούδρα και το κραγιόν

Κάτι σαν κρύβουν, κάτι τονίζουν
Απ' το παραμύθι να μην ξυπνήσουν
Λήθαργο ασύδοτης πληροφορίας
Ομορφαίνει τα σάπια! Διαφθορέας λαών

Έχεις το πνεύμα να αναπτύξεις
Έχεις τα μέσα, την τεχνική
Καψοκαλύβας μην καταντήσεις
(επιτυχημένος του στυλάτου καφέ)
Φέρε σαν παίχτης την αλλαγή

Είσαι απόγονος ωραίας Ελλάδας
Η γλώσσα απόδειξη αμφισβητιών
Ψάξε μόνος, με γνώση αφυπνίσου
Σε φοβούνται: Είναι ΤΟ γεγονός!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μακάρια πινελιά

Λίγο κάτω απ' τα σύννεφα πετούν πουλιά
Λίγο πάνω από εμένα πετούν ζουζούνια
Κι εγώ αιωρούμαι ανάμεσα στ' αγουροξυπνημένα δέντρα
Η Γή, τα χόρτα, τα λουλούδια ευωδιάζουν υπέροχα
Ναι! Ανήκω εδώ. Είμαι κομμάτι του σκηνικού.
Το αισθάνομαι στις δειλές σταγόνες που χαϊδεύουν το δέρμα
Το βλέπω στο λελέκι που πετάει καμαρωτό με φόντο το ουράνιο τόξο
Στα κοντινά και μακρινά τιτιβίσματα, κρωξίματα, κουκουβίσματα
Είμαι μια πινελιά στο χαμόγελο του Θεού
Πώς να με αφομοιώσει η άβυσσος της νύχτας, στον τρόπο;
Κλείνω τα μάτια και όλα μέσα μου ηρεμούν
Συναντιούνται σε ένα μακάριο χαμόγελο...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Όλα όσα επέλεξα... μέσα μου

Όσα ήμουν... είναι μέσα μου

Όσα είμαι... είναι μέσα μου

Όσα θα είμαι... είναι μέσα μου

Όλα είναι μέσα

Όλα είναι επιλογές

Όλοι μοναδικοί

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Χάδι ζωής

Ο θάνατος δεν έχει όψη

Ο θάνατος δεν έχει όψη

Ο θάνατος δεν έχει μυρωδιά

Κάθε φορά που πάω να τον αγγίξω

Ψηλαφώ μια άλλη όψη της ζωής

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Στο σπίτι του εχθρού μου" του Νίκου Χουλιάρα]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Άνοδος ανθρωπότητας

Η ανάδυση του βάθους
βύθισε την επιφάνεια
και οι πόθοι αφομοιώθηκαν

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Νικάει ο φόβος

Φοβήθηκες!

Χωρίς να έχω ανάλογη πρόθεση.

Απομακρύνθηκες!

Μας νίκησε ο φόβος σου...

Οι καλές προθέσεις έμειναν αναξιοποίητες

Θωρακίζεσαι από το θάνατο,

Θωρακίζεσαι κι από τη ζωή

Πέθανες.

Ζω!

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Στου αιώνα το παρόν

Ζω την αρχαιότητα του αύριο
Βαριά η αξία της στιγμής
Αναζητώ ένα παρόν αντάξιο
Στην ανασφάλεια να παρηγορηθείς

Αιώνες πνευματικά άστεγος
Χωρίς πολιτικής ή θρησκείας παρηγοριά
Ιδέες, τέχνες, αισθήματα ιδιόκτητα
Πουλάμε απόβλητα υλικά και ηθικά

Η Αλλαγή θες να βαδίζει ή να τρέχει;
Με την εξέλιξη ή μ' επανάσταση να 'ρθεί;
Η επιστήμη άλλη πρόοδο δε φέρνει
Πόρους εξάντλησε η κάθε φυσική

Βρήκα μια πύλη προς της Αλήθειας την αντίληψη
Ανήκω στο άχρονο της ποίησης παρόν.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Η αναζήτηση του παρόντος» του Οκτάβιο Πάθ]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Το μάτι της καρδιάς

Μαυλίστρα η Τέχνη καρτερά τον πόνο να ομορφύνει
Συμπόνια μια δεν άφησε η Ανάσταση να γίνει
Παίρνει χορδή του Είναι μας και παίζει μελωδία
Με πινελιά στα μάτια μας, πώς να δεις Παναγία;
Με το σκαρπέλο μας χτυπά, το πνεύμα να σαρκώσει
Ρέει το κόκκινο παντού, τη φλόγα μας να σώσει.

Είναι γύρω τα θαύματα, με νου όμως δεν τα βλέπεις
Θυμώνεις, καις, αμφισβητείς, μια ησυχία δεν έχεις
‘Ανοιξ’ το μάτι το φαρδύ, τα φρύδια που ορίζουν
Δες με το βλέμμα της καρδιάς, και όλα καθαρίζουν
Κατέβασε το δάχτυλο, το θαύμα δεν είναι ένα
Προσηλυτίζεις τα όνειρα και μένουν νεκρωμένα

[‘Εμπνευση από το βιβλίο «Αναφορά στον Γκρέκο» του Νίκου Καζαντζάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Υπερόραση

Πήλινα μάτια
ανίκανα τ' αόρατα,
σαν καρδιές, να δουν

[Έμπνευση από το βιβλίο «Αναφορά στον Γκρέκο» του Νίκου Καζαντζάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Προγονικές Μνήμες

Όσο να ζω υπάρχουν!
Άνθισαν το αθόλωτο
μερόνυχτα ανοιχτό
χωρίς φόβο κι ελπίδα
τρίτο μου μάτι
Δεν έφυγαν απ' το βλέμμα μου
Δεν έφυγαν απ' το αίμα μου
Δεν έφυγαν απ' την καρδιά μου
Σαν κιτρινισμένα πλατανόφυλλα
κουνιούνται αργά τα κορμιά τους
Προσκυνώ τα ξυπόλυτα πόδια τους
Πένθιμα καμπανίζουν: “Λευτεριά!”

[Έμπνευση από το βιβλίο «Αναφορά στον Γκρέκο» του Νίκου Καζαντζάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Κόσμημα λησμονημένο

Ένα χέρι φώναζε: «Έλα!»
Στροβιλίστηκε ο φόβος...
Βούλιαξε μαλακά στην αγκαλιά
Μάχη ηδονής αζεπέραστης!
Κραυγές γυναικείες πόνου:
Γέννας, βιασμού, έκστασης...
Μουγκρητά ανδρικού ζώου:
Μόλις κατασπάραξε το θύμα του.
Ακολούθησε η πτώση,
με το διαμελισμό της ύπαρξης.
Ο κόσμος όλος χάντρες
ριγμένες στο πάτωμα.
Μάταιο να συναρμολογηθεί:
Κόσμημα λησμονημένο.
Λώρος κομμένος,
Παράδεισος μήτρας χαμένος.
Οι μήνες έγιναν στιγμές:
Αποστολή σε τέλμα!
Απ' το ουράνιο «καθ' εαυτόν»
στο γήινο «καθ' έκαστον».
Η ζωή, έργο ανάποδο:
Από τη γνώση στην εμπειρία.

[Έμπνευση από το βιβλίο «Ραφαήλ Σταυριώτης» του Δημήτριου Παπαδόπουλου]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καύτρα

Φίλα εμένα:

Τσιγάρο δίχως τέλος.

Του κόσμου Αρχή...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Κόσμημα

Πόθος και πάθος:
έναν κόσμο κόσμημα.
Φώς στα μάτια μου!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Έρωτας γνώσης: Λησμονιά

Ψυχής ιατρείο
και σώματος φυλακή:
«Βιβλιοθήκη»

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)